

Η Διακαινήσιμος Εβδομάδα

/ [Πεμπτούσια](#)

Η Εκκλησία γιορτάζει το Πάσχα περισσότερο από

κάθε άλλη γιορτή. Η γιορταστική ατμόσφαιρα συνεχίζεται ολόκληρη την εβδομάδα, η οποία θεωρείται σαν μία ημέρα και ονομάζεται «**Διακαινήσιμος**», γιατί είναι αρχή «καινής» (καινούριας) ζωής για όλους· ιδιαίτερα όμως για εκείνους που βαπτίζονταν τους πρώτους αιώνες το Πάσχα και λαμπροφορεμένοι βεβαίωναν και μ' αυτόν τον τρόπο την αρχή της νέας ζωής τους (γι' αυτό το Πάσχα λέγεται **Λαμπρή**)

).

Επικρατεί η χαρά της Αναστάσεως, γι' αυτό οι Ακολουθίες είναι σύντομες - σε αντίθεση με τις μακρές ακολουθίες της Μεγάλης Εβδομάδας - και κάθε μέρα ψάλλεται απaráλλακτα ολόκληρη η Ακολουθία του Πάσχα. Οι πιστοί, αν είναι έτοιμοι και έχουν την ευλογία, μπορούν όλη τη Διακαινήσιμο να κοινωνούν και κάθε μέρα.

Η γιορτή συνεχίζεται σαράντα ολόκληρες μέρες, μέχρι την παραμονή της γιορτής της Αναλήψεως, οπότε γίνεται η λεγόμενη «Απόδοση» της γιορτής (όπως γίνεται με κάθε μεγάλη γιορτή) και οι πιστοί παίρνουν πάλι τις λαμπάδες τους, για να ζήσουν άλλη μία αναστάσιμη νύχτα στην εκκλησία. Όλο αυτό το διάστημα μπορούμε κάθε Πέμπτη να βάφουμε και κόκκινα αυγά, όπως τη Μεγάλη Πέμπτη.

Βέβαια δεν θα περιμένουμε "του χρόνου" για να 'ρθει πάλι το Πάσχα. Το Πάσχα είναι η ουσία της ζωής μας. «Αν ο Χριστός δεν αναστήθηκε, είναι μάταιη η πίστη μας», κηρύττει ο Απόστολος Παύλος. Έτσι **κάθε Κυριακή**, την ημέρα του Κυρίου, της Αναστάσεώς Του, έχουμε το μικρό Πάσχα, το εβδομαδιαίο Πάσχα - γι' αυτό και είναι τόσο σημαντικό κάθε Κυριακή να εκκλησιαζόμαστε. Αλλά και κάθε μέρα μπορούμε να έχουμε Πάσχα, εφόσον τελούμε τη Θεία Λειτουργία, που είναι ένα γεγονός χαρμόσυνο και φέρνει μπροστά μας όλη τη ζωή του Χριστού και τη θυσία Του για τη σωτηρία του κόσμου. (Οι ιερείς μάλιστα κάθε φορά που θα κοινωνήσουν μέσα στο ιερό, ακόμη και στις Προηγιασμένες, αμέσως μετά λένε: «*Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...*»).

Έχουμε δηλαδή το ετήσιο Πάσχα, κάθε χρόνο, το εβδομαδιαίο, κάθε Κυριακή, και το ημερήσιο.

Πάσχα εξάλλου, που είναι εβραϊκή λέξη, σημαίνει *διάβαση, πέρασμα*, από την εδώ ζωή στην αιώνια Βασιλεία του Θεού, η οποία δεν είναι βέβαια κάπου μακριά, αλλά, αν θέλουμε, μπορεί να είναι μέσα μας· είναι ο Χριστός που παίρνουμε με τη Θεία Κοινωνία και μένει μέσα μας, αν Τον θέλουμε, Τον αγαπούμε και Τον υπακούμε σε ό,τι μας λέει.

Δημοσίευση σε συνεργασία με τα

Εκπαιδευτήρια "Ο Απόστολος Παύλος"

